

...Μήπως την πήρε ο Μαρνιτίδης; Μήπως κάποιος την πέταξε στον δρόμο; Την ίδια στιγμή έτρεξα στον διευθυντή μήπως την βρηκε κάποιο παιδί. Άφαντη η μπάλα. Πήγα στους φίλους μου μήπως κάποιος την πήρε. Τίποτα. Γεμάτος θυμό και άγχος πήγα στον Μαρνιτίδη. Τον ρώτησα και αυτός δεν μου απαντούσε. Είχα υποψιαστεί πως την είχε πάρει αυτός αλλά δεν είπα κάτι για να μην με καταλάβει. Τον ξαναρώτησα και καταϊδρωμένος μου απάντησε πως δεν την πηρέ αυτός! Κάλεσα τους φίλους μου στο μυστικό μας σημείο και ξεκίνησα μια συμμορία. Σκέφτηκα να ετοιμάσω μια έκθεση ανταλλαγής μπαλών. Ο κολλητός μου ετοίμασε τις αφίσες, ο Γιώργος ενημέρωσε ηλεκτρονικά εξωσχολικούς και εγώ ετοίμασα τον χώρο. Το επόμενο βράδυ πολλά παιδιά ήρθαν με τις μπάλες τους. Τις τοποθετήσαμε στα τραπέζια και η ανταλλαγή ξεκίνησε. Το μάτι μου έπεσε αμέσως πάνω στον Πελέ μου. Το όνομα που έγραφε από δίπλα ήταν Μαρνιτίδης. Πηρά μια μπάλα από δίπλα και την έβαλα στην θέση της. Επιτελούς πηρά τον Πελέ μου. Ήμουν σίγουρος πως αυτός την είχε πάρει. Την επομένη μέρα ήμουν έτοιμος να παίξω στον αγώνα!!!